

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm overgelegd waaronder een eensluitend afschrift van het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 28 april 2005, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd ter griffie van het Hof van beroep te Antwerpen op 27 juni 2005.

Voorafgaande feiten en procedure:

Op 17 december 2003 stelt de beëdigd bouwtoezichter van
vast dat op de percelen te
gekadastreerd
eigendom van

, een betonnen inrit wordt aangelegd zonder
bouwvergunning. De kwestieuze betonwerken worden uitgevoerd
door appellante.

De kwestieuze percelen zijn volgens het gewestplan
, goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979, gelegen in een
industriegebied.

Door de beëdigd bouwtoezichter wordt mondeling en schriftelijk de
onmiddellijke stopzetting van de werken bevolen overeenkomstig
artikel 154 al. 1 van het Decreet Ruimtelijke Ordening.

In zijn vaststellingsverslag vermeldt de bouwtoezichter: "Ter
plaatse werd een tweede inrit/uitrit aangelegd zonder
bouwvergunning. De toegangsweg werd reeds volledig uitgegraven
met plaatsing van boordstenen tot de openbare weg. Beton werd
reeds grotendeels gestort. Ongeveer 15 minuten na stillegging
(zowel mondeling als schriftelijk) der werken, werd een balk
geplaatst en nog enkele meters beton gestort, dit ter afwerking."

Op 24 december 2003 wordt het stakingsbevel bekrachtigd door de
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van de provincie
; en deze beslissing wordt dezelfde dag aangetekend
verzonden aan appellante.

Bij aangetekend schrijven van 26 augustus 2004 maant de
rekenplichtige van het Grondfonds krachtens artikel 156 van het
Decreet Ruimtelijke Ordening appellante aan tot betaling van een
administratieve geldboete van 5 000,00 euro wegens het
doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel.

Op 27 augustus 2004 dient appellante via haar raadsman een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding van de boete in. Bij beslissing van 14 september 2004, op dezelfde datum aangetekend verzonden aan appellante, verklaart de stedenbouwkundig inspecteur het verzoek ontvankelijk doch ongegrond, en vermindert 'met toepassing van het redelijkheidsbeginsel' de opgelegde boete tot 500,00 euro.

Bij dagvaarding van 12 oktober 2004 vordert appellante de administratieve geldboete van 500,00 euro af te wijzen en geïntimeerde te veroordelen tot de kosten, met inbegrip van de advocatenkosten provisioneel begroot op 1 250,00 euro.

Op 21 december 2004 wordt een dwangbevel betekend aan appellante.

Bij akte van 29 december 2004 vordert appellante het dwangbevel af te wijzen en geïntimeerde te veroordelen tot de advocatenkosten provisioneel begroot op 1 250,00 euro.

Het bestreden vonnis voegt beide vorderingen samen; verklaart de vordering ingeleid bij dagvaarding van 12 oktober 2004 onontvankelijk (want voortijdig) en de vordering ingeleid bij dagvaarding van 29 december 2004 ontvankelijk doch ongegrond en veroordeelt appellante tot de kosten van het geding.

Het hoger beroep van appellante strekt ertoe het bestreden vonnis te hervormen en haar oorspronkelijke vordering (ingeleid bij dagvaarding van 29 december 2004) gegrond te verklaren en geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding.

Geïntimeerde concludeert tot de onontvankelijkheid, minstens de ongegrondheid van het hoger beroep en de veroordeling van appellante tot de kosten.

De ontvankelijkheid van het hoger beroep:

Krachtens artikel 616 Gerechtelijk Wetboek kan tegen ieder vonnis hoger beroep worden ingesteld, tenzij de wet anders bepaalt.

Artikel 617 Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg en van de rechtbank van koophandel, waarbij uitspraak wordt gedaan over een vordering waarvan het bedrag 1 860,00 EUR niet overschrijdt, gewezen worden in laatste aanleg.

Krachtens hetzelfde artikel zijn de vonnissen van de arbeidsrechtbank en de door de rechtbank van eerste aanleg uitgesproken vonnissen over geschillen met betrekking tot de toepassing van een belastingwet steeds vatbaar voor hoger beroep.

De vordering van appellante heeft betrekking op de opgelegde administratieve boete van 500,00 euro en op door appellante gevorderde kosten van verdediging ten bedrage van 1 250,00 euro, hetzij in totaal 1 750,00 euro.

Appellante voert weliswaar aan dat de betwisting betrekking heeft op een principebeslissing waartegen steeds hoger beroep kan ingesteld worden, doch voert geen wettelijke bepaling aan waaruit blijkt dat dient afgeweken te worden van artikel 617 Gerechtelijk Wetboek.

Het hoger beroep van appellante is onontvankelijk en appellante dient veroordeeld te worden tot de kosten van het hoger beroep, zoals hierna begroot.

OM DEZE REDENEN

HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

2005/AR/1787
7/3/2006

5

Veroordeelt appellante tot de kosten van het hoger beroep, begroot aan de zijde van geïntimeerde op 342,09 EUR, volgens opgave in de aanvullende conclusie.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het **HOF VAN BEROEP** te **ANTWERPEN** van **ZEVEN MAART TWEEDUIZENDENZES**, waar aanwezig waren:

,
;
en
;

Voorzitter:

Raadsheren;
Griffier.